

Heti üzenet 2018 Február 5.

Az Édenkert határai

Olyan, mint a berekesztett kert az én húgom, jegyesem! mint a befoglaltatott forrás, bepecsételt kút! (Énekek Éneke 4:12)

Ez az Ige azt gondolom, az Énekek Éneke központi igéje. Sok más kijelentés van ebben a rövid mindössze 8 fejezetes írásban, ám valamennyi e köré az egyetlen ige köré csoportosul. Isten nagyon röviden, és frappánsan foglalja össze milyennek álmolta meg az Ő Egyházát.

Olyan kertnek és forrásnak mely tökéletesen körül van kerítve, a amely kizárólagosan Krisztusért él, és létezik.

Az Éden kertjében Isten és ember között tökéletes volt az összhang. Nekünk ezt az édeni állapotot, atmoszférát kell hordoznunk, azt az üde akadálytalan kapcsolatot mely volt az Édenben Isten és ember között. Benső emberünknek gyakorlatilag olyannak kell lennie mint a bűneset előtti Édenkert.

A bennünk lévő kútforrásnak szintén elzártnak kell lennie. Ezek olyan élő források, melyek Urunk szomját hivatottak oltani. Az élő víznek folyamai csak az Éden kertjéből áradhatnak, azon kívül ez nem lehetséges, mivel a helyes Isten-imádat csak a Vele való személyes kapcsolatból ered legálisan, ezt pedig az Édenkertje szimbolizálja.

Vajon mi mennyire vesszük komolyan, hogy berekesztett kert, befoglaltatott forrás, illetve bepecsételt kutak vagyunk?

Ha nem vagyunk elválasztódva a Krisztussal való személyes, meghitt édeni kapcsolatra, milyen vizet fognak árasztani kútjaink?

(Krisztus) azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek ne maguknak éljenek, hanem Annak, Aki értük meghalt és életre kelt. (2Kor 5:15 Vida ford.)

Ez a mi kiválasztásunk egyetlen értelme és célja.

Sokan szomjasak ma nem csak a világban de az Eklézsiában is, és keresnek kutakat, (enyhülést, felüdülést) ám elfeledik, hogy végre nem külső források után kell menni. Mi személyesen vagyunk kútforrások az Úr által, az Úrért. Az, hogy mennyire telünk meg vízzel, s egyáltalán milyen vízzel két dologtól függ.

Az egyik, hogy felismerjük: a **Jn 7:38** alapján benső emberünknek van kútja, mely egyszersmind meg tud telni hit által, s ki tud áradni szintén hit által. (Ez független korszaktól, körülményektől....)

Annak, aki hisz bennem, amint az írás mondja, élő víznek árai folynak majd belsejéből.” (Jn 7:38 Csia ford.)

A másik feltétel, mennyire vagyunk körülkerített kert, vagyis mennyire odaszentelt, átadott az életünk.

Előfordul hogy a hívó ember benső kútja nem működik akadálytalanul. Nem tud átvenni az Úrtól, s nem tud kiáradni az Úr által.

Ennek számtalan oka lehet, mégis összefoglalva, egyetlen dologhoz vezethető vissza: a bennünk lévő Éden valamiért odalett, vagyis megtört az Istennel való bizalmi kapcsolat. Bár az Édennek olyan értelemben nincsenek határai hogy Istennel való kapcsolatunk

kimeríthetetlen, és bensőségessége rendkívül széles skálán képes mozogni. Mégis, ha engedetlenek vagyunk, rosszat teszünk, átlépünk láthatatlan határokat, és szívünk kikerül az Édenből. Ez egyes egyedül a mi felelősségünk.

Az ilyen állapotot egyetlen módon lehet orvosolni, mégpedig úgy, hogy újra körülkerített kert leszünk, elválasztódunk az Úr számára, s imadjuk Őt.

**Milyen gyönyörűségecs ahogy szeretsz, húgom, jegyesem! Mert ahogy te szeretsz, az mámorítóbb a bornál! Drága olajod illatosabb minden más illatszernél!
(Én Én 4:10 EFO)**

Krisztus mindennél jobban vágyik az imádatunkra, jobban mint bármilyen programra, jobban mint azokra a dolgokra, munkákra melyeket "érte" teszünk. Szíve közepe az imádó Egyház, melynek imádata hiteles, eredeti, személyes, mivel valóságos kapcsolata van Urával, s megértette a kiválasztása, megváltása célját.

Minden egyébnek(szolgálatnak, munkának) az imádatból kell kiáradnia. Igazából korrekt, legális módon onnét is képes egyedül. Ezért imádó életünknek mindent át kell írnia, más prioritásba kell rendeznie.

A bennünk élő Éden kimeríthetetlen, és határtalan, s örökkévaló. A kútjaink épp ilyen kimeríthetetlen folyton áradó kutak amennyiben életünk prioritásai helyén vannak, s az imáadásnak van alárendelve egész életünk. Hiszen;

(Krisztus) azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek ne maguknak éljenek, hanem Annak, Aki értük meghalt, és életre kelt. (2Kor 5:15 Vida ford.)

Tergulicza Eszter